

НАЗУСТРІЧ ПОЗИТИВНИМ ЕМОЦІЯМ



Нові друзі, нові знайомства – це завжди море радощів та позитивних емоцій. Саме це відчуває кожен із нас, коли приходить у новий колектив чи потрапляє в нові умови життя.

Мабуть, нам, першокурсникам, найважче. Бо це не встигли ми як слід відвикнути від шкільного життя, як вже треба йти на пари, сидіти на лекціях та жити в гуртожитку. А головне – звикати до нового колективу. Напевне, кожен із нас, коли в перші дні заходив в аудиторію, трішки боявся, адже тут майже нікого не знав. Всі такі різні, у кожного свій характер, свої звички та інтереси. На мою думку, важливо не боятися, проявити щирість, першому сказати: «Привіт!» і посміхнутись. І тоді зрозумієш, що все не так страшно, як здавалось на перший погляд. І так поступово, зі всіма знайомитись, і через деякий час із малознайомих людей ви станете друзями, бо в колективі головне – гарні стосунки. Тоді ти свої студентські роки запам'ятаєш надовго і будеш з теплотою згадувати своїх одногрупників.

Правильно говорять, що в усьому треба шукати позитив. Ось і я так роблю. За цей короткий час я вже встигла познайомитись і здружитись з багатьма дівчатами і хлопцями в Банківській академії. І впевнена, що за ці роки навчання ми станемо гарними друзями. Мені ж особливо пощастило, адже зі мною в одній кімнаті гуртожитку мешкає моя найкраща подруга. З нею я пережила в одному класі прекрасні шкільні роки, які ми згадуємо постійно. Саме подруга підтримувала мене в складні моменти мого життя, давала гарну дружню пораду, і ми разом переживали найяскравіші моменти нашої дружби. Розумієш, що саме такі стосунки треба цінувати і березти. Я дуже вдячна тобі, моя подруго, Олю Василевська!

Бажаю всім студентам таких же вірних друзів і побільше позитивних емоцій!

ВІТАННЯ РЕКТОРА



Дорогі наші студенти!
Прийміть найщиріші привітання з Днем студента!
Ми пишаємося нашою молоддю – розумною, талановитою, амбітною. Серед вас багато відмінників навчання, переможців студентських олімпіад та наукових конференцій, престижних спортивних змагань, різних молодіжних конкурсів та фестивалів, активістів громадського життя, просто цікавих особистостей, молодих красивих людей.
Студентські роки – це напружене навчання, недоспані ночі за конспектами, шалений ритм життя, серйозна підготовка до майбутньої професії. І водночас це – вир цікавих подій і захоплень, вечірок і поїздок, нових знайомств, дружби і кохання. Тож хочу побажати кожному з вас саме такого студентського життя – яскравого, насиченого і неповторного! А ми, в свою чергу, і надалі будемо створювати всі умови для навчання, відпочинку і розквіту ваших обдарувань.
Зичу вам міцного здоров'я, успішного навчання, перспективного майбутнього, нових злетів і перемог, вірного кохання, великого щастя! Хай здійснюються всі ваші мрії!

З повагою,
ректор, професор

А.О. ЕПІФАНОВ

ЗІ СВЯТОМ, ДОРОГІ СТУДЕНТИ!

ХАЙ ЩАСТИТЬ ВАМ НА ЖИТТЄВОМУ ШЛЯХУ!

Вітаємо всіх, хто був, є або ще тільки мріє стати справжнім студентом, а також і тих, хто вже має значний життєвий досвід, але зберіг в душі та очах незгасимий студентський вогник, із Міжнародним днем Студента!!!

Кажуть, що у студента є два свята – День студента і кожен день. Дійсно, студентські роки – це незабутній час, коли будуються грандіозні плани, весь світ тобі підвладний, не існує жодних перешкод, а проблеми з'являються лише під час сесії. Це той час, коли кожного дня пізнаєш нове і не лише під час пар, але і від спілкування один з одним.

Хай щастить вам на життєвому шляху, хай ваше серце зігриває вогонь кохання, а поруч з вами завжди будуть вірні друзі, мудрі наставники, надійні партнери. Хай на все життя залишаться з вами радість чудових студентських років!

З повагою, Інна ШКОЛЬНИК, завідувач кафедри фінансів, професор

УСПІШНО ПОДОЛАЙТЕ ВСІ ЩАБЛІ ЗНАНЬ!

Шановні студенти!

Навчання – ряд шаблів знань, котрі необхідно подолати. Обминаючи якийсь шабел, ви втрачаєте відрізок знань. Бажаю вам успішно подолати усі ці шаблі. Адже знання, отримані в академії, вкрай необхідні при складанні головного іспиту, яким є життя.

Ваш успіх у житті – найкраща винагорода для педагогів.

Іван САПО, завідувач кафедри банківської справи, професор

ВЕРШИНИ ПІДКОРЯЮТЬСЯ НАПОЛЕГЛИВИМ!

З нагоди Дня студента хочу побажати нашим юнакам і дівчатам бути завжди працелюбними, організованими й наполегливими. Тоді вам підкоряться не лише складні математичні задачі, а й будь-які життєві вершини!

Успіхів вам, молодечого завзяття, щастя!

Володимир Долгих, доцент кафедри вищої математики та інформатики

ЗДІЙСНЕННЯ ВСІХ ТВОРЧИХ ЗАДУМІВ І МРІЙ!

Дорогі наші студенти!

Щиро вітаю вас із Міжнародним днем студента!

Хочу, щоб ви були найкращими, найщасливішими! Бажаю вам вічної молодості, здійснення всіх творчих задумів і мрій!

Доброго вам здоров'я, ніжного, вірного і щасливого кохання!

Хай ваші студентські роки будуть такими, щоб їх хотілося згадувати упродовж усього життя!

Любов СКАЧЕДУБ, начальник навчального відділу

КУЛЬТУРА ДОПОМАГАЄ В ЖИТТІ

Бажаю студентам, щоб вони не забували, що культура допомагає сучасному спеціалісту вирішувати складні економічні питання і сприяє знаходженню спільної мови з представниками різних культур і релігій.

Сергій ПОБОЖІЙ,
доцент кафедри соціально-гуманітарних дисциплін



Нещодавно студент групи ЕК-71 Іван Манжула, якого ви бачите на знімку, разом із ще кількома найкращими студентами сумських вишів отримав губернаторську стипендію. Іван – особистість цікава і багатогранна. Інтерв'ю з ним читайте на 2-й сторінці газети.

ГАЗЕТА ЗАВЖДИ ВІДКРИТА ДЛЯ ВАС!

Редакція газети «АкадеМіх» щиро вітає всіх студентів із професійним святом і бажає удачі та здійснення всіх мрій! Ми вдячні всім своїм читачам, шанувальникам, опонентам і особливо дописувачам. Дуже раді, що в цьому навчальному році розширилося коло наших юнкорів завдяки талановитим першокурсникам. І в цьому номері газети ви зможете прочитати їхні публікації. А тим, хто відчуває в собі творчий потенціал, але ще не встиг налагодити співробітництво з газетою, повідомляємо наші координати:

вул. Якіра, 10-а
(одноповерхова будівля за гуртожитком № 3), кім. 18.

Тел. 619-947.

Внутрішній телефон: 56-84.

Моб. 066-691-01-46.

E-mail: danilenko@academy.sumy.ua

ФЕСТИВАЛІ

УСПІШНА
«СЛОБОЖАНСЬКА
ОСІНЬ»

Творчі колективи академії успішно виступили на Міжнародному фестивалі студентської самодіяльності «Слобожанська осінь». У цьому новому заході були представлені кращі номери молоді із сумських вищих навчальних закладів, а також із Курська. Від академії виступили вокалістка, студентка групи ОА-81 Анастасія Бабко і величезний колектив співаків і танцюристів (понад 30 осіб), який показав чудову вокально-хореографічну композицію «Україно моя!».

За прекрасні виступи на фестивалі аматори сцени з академії були нагороджені Кубком «Слобожанська осінь-2009».



Фото Віталія Яценка

ПАРТНЕРСТВО

СПІЛЬНО
З УНІВЕРСИТЕТОМ
ВАЛЬЯДОЛІДУ

Нещодавно науковці кафедри міжнародної економіки отримали від своїх колег з Іспанії – університету Вальядоліду – запрошення взяти участь у міжнародному науково-дослідному проєкті «Конкуренція та інноваційний розвиток у країнах ЄС та країнах-сусідах: інституціональні фактори розвитку». ДВНЗ «УАБС НБУ» стала дев'ятим навчальним закладом, який приєднався до дослідження на етапі формування відповідної заявки до Європейської комісії з освіти. Основна умова участі у проєкті – від країни має бути учасником лише один навчальний заклад. Крім ДВНЗ «УАБС НБУ», у проєкті беруть участь навчальні заклади з Іспанії, Румунії, Угорщини, Польщі, Греції, Естонії, Латвії, Литви.

До учасників проєкту висувалися дві вимоги – мати наукові інтереси за вказаними напрямками та володіти іноземною мовою. На початку січня 2010 р. буде отримано рішення Європейської комісії про розмір бюджету проєкту та строки його виконання.

НОВИНИ ГУРТОЖИТКУ

ЧЕМПІОН
«ВРЯТУВАВСЯ»
ВІЧНИМ ШАХОМ

У гуртожитку № 2 було проведено традиційний шаховий турнір, учасниками якого стали 13 чоловік. З метою економії часу (більшості гравців потрібно було здавати розділи своїх курсових робіт) першість провели за один ігровий день. Шахістів розподілили на три групи, переможець з кожної виходив у фінал, і там розігрувалися перші-треті місця. Враховуючи те, що троє гравців упродовж двох останніх років ділять між собою п'єдестал академічної першості, доцільно було їх «посіяти» у різних групах. Решту учасників розподіляли по групах «сліпим» жеребом. Слід зазначити, що чимало першокурсників теж спробували себе у цій інтелектуальній грі і безрезультатно.

Очікувано троє минулорічних переможців турніру захистили свої позиції: *I місце посів Руслан Обельчак (кандидат у майстри спорту з шахів), II місце виборов Олександр Бондаренко (I розряд), на третьому місці – Богдан Москаленко (II розряд).*

Проте без сенсації не обійшлося. Шахістка – дружокурсниця Тетяна Новікова – змогла відстояти нічию з переможцем турніру, причому к.м.с. Руслан Обельчак «врятувався» комбінацією, що призвела до вічного шаха.

Тепер будемо чекати Всеакадемічної першості, на якій минулорічні призери (мешканці гуртожитку № 2) планують захистити свої титули. Звичайно, турнір не відбувся б без активної організаторської та спонсорської допомоги оргкомітету та ради гуртожитку № 2. Від імені всіх учасників турніру щиро їм за це дякуємо!

Богдан МОСКАЛЕНКО,
студент групи БС-73

ОСОБИСТІТЬ

Тетяна ГРИНДАК, студентка групи П-61

ІВАН МАНЖУЛА:
«ТРЕБА ВІРИТИ
У ВЛАСНІ СИЛИ,
І ТОДІ ВСЕ ОBOB'ЯЗКОВО ВИЙДЕ!»

Фото Віталія Яценка

В академії навчається багато розумних, впевнених, цілеспрямованих людей, яскравих особистостей. Один із них – студент групи ЕК-71 Іван Манжула

– На кого вчишся в академії? Чим, у першу чергу, керуєшся, коли вирішив вступити до УАБС НБУ? Чи не шкодуєш про це?

– Я навчаюся за спеціальністю «Економічна кібернетика». Вступив в академію, бо хотів, щоб моя майбутня професія була пов'язана з інформаційними технологіями. І не шкодую, адже дійсно пишаюся своїм навчальним закладом.

– Чим захоплюєшся, крім навчання? Як вважаєш: хобі заважає навчанню чи допомагає правильно спрямувати життєвий курс?

– Люблю читати книги – художні та історичні, слухати класичну музику, знаходити цікаву інформацію та втілювати знайдене в своїх іде-

ях. Це сприяє моему навчанню. Вчуся формувати особистий погляд на життя, розставляти життєві пріоритети. А от кінцеву мету свого життєвого курсу ще не визначив. Поживемо – побачимо.

– Що можеш вважати своїм найбільшим життєвим досягненням?

– Свого часу на Всеукраїнській олімпіаді з математики та географії, яку проводила академія серед випускників шкіл, я виборов I місце, пройшовши на бюджет. Тепер маю прекрасну можливість здобувати майбутню професію в нашій академії.

– Знаю, що ти брав участь у студентському конкурсі на антикорупційну тематику. Чому досліджував саме цю тему?

– Проблема корупції завжди гостро стояла у світовій антикризовій політиці, а в Україні – тим більше. Мої роботи з цієї тематики були визнані серед кращих у Регіональному конкурсі студентських творів і опубліковані в кількох періодичних виданнях. За моєї участі було видано книгу антикорупційного напрямку.

– Чи міг би назвати себе свідомим патріотом? Ти віриш у майбутнє України як європейської держави?

– Я вірю в духовну силу та ясні думки моїх предків, які плекали надію здобути незалежну державу. Сьогодні я просто не маю права їх розчаровувати. Я вірю в майбутнє України і такі є свідомим патріотом. Я знаю, що нам творити це майбутнє.

– Як тобі вдалося отримати губернаторську стипендію? Що тобі в цьому допомогло?

– Хоч навантаження в академії й велике, я багато працював і продовжую працювати. Хочу знати і розуміти більше. Я прийшов сюди, щоб у майбутньому стати професіоналом і отримати гідну роботу. А стипендію оцінюю лише як нагороду за високі бали в навчанні.

– Що стоїть найвище на шкалі твоїх життєвих пріоритетів?

– Найважливіше для мене – це моя сім'я, теперішня та майбутня. Є, звичайно, закономірні потреби у міцному здоров'ї, матеріальному статусу. А взагалі, хочеться простого людського щастя та можливості реалізувати себе в житті.

– Що для тебе сім'я?

– При слові «сім'я» в мене виникають лише світлі та приємні асоціації. Це відправна точка розвитку кожного. Людина без сім'ї, як без частини душі чи тіла, дуже важко жити.

– Охарактеризуй одним словом «люблю», «не люблю».

– Люблю мріяти, але чомусь водночас відчуваю, що мрії далекі від життя. Люблю читати, писати вірші. Люблю свою сім'ю.

– Не люблю образ, шуму, «круті тусовки». Не люблю мати проблеми та безсонні ночі...

– А що хотів би побажати студентам?

– Від себе хотілося б сказати студентам академії: «Будьте цілеспрямовані. Треба вірити у власні сили, і тоді все у вас обов'язково вийде! Вчіться, доки є можливість і такі першокласні умови, але й знаходьте час для відпочинку». І ще раз від щирого серця хочеться подякувати викладачам академії, які допомагають нам формувати наше майбутнє!

ЗНАЙОМТЕСЬ: ПЕРШОКУРСНИКИ

Крістіна КАРПЕНКО, студентка гр. БС-91

КРИМСЬКІ «ОЛІМПІЙЦІ»

Осінь. Дерев та кущів одягнені в жовтогарячі та червоні кольори. Дощ, через який світ робиться сумним і безрадісним. Люди, які поспішають на роботу з парасольками, стають схожими на гриби з різнобарвними капелюшками.

Для кримчан, які відірвалися від своїх домів, друзів, близьких та коханих людей, було дуже важко адаптуватися до нових умов. Особливо це стосується навчання та проживання. Не будемо забувати, що зразу ж ми опинилися без матусі, яка приготувала б щось смачненьке та змусила б з'їсти, без батька, який

будив би зранку словами: «Прокидайся, а то запізнишся на навчання!».

Але, звичайно, готель-гуртожиток «Олімпійський» зустрів нас дуже тепло та привітно. Особливо хочеться сказати велике «спасибі» Петренко Жанні Геннадіївни за розуміння та терпіння. Кожного з нас поселили в чудові номери з гарними умовами.

Всі ми, мешканці гуртожитку, – велика дружна родина. Кожен може прийти на допомогу в скрутну хвилину. Якщо треба прокинутися зранку – тобі допоможе музика, від якої трясуться стіни, включена

твоїми сусідами о 6-й ранку, а якщо тобі потрібно зробити домашнє завдання – допоможуть, але тільки за невеличку, таку маленьку шоколадку...

А найстрашніше для студента – це ранок! Іноді дуже смішно спостерігати за людиною, котра намагається розплющити очі та при цьому говорить насправді геніальну фразу: «Так, так, я вже, ну ось, зараз, ще 10 хвилин і прокинусь», але через хвилину вже засинає... Прокинутися їй допомагає сусід або сусідка зі склянкою холодної водиці на заспане обличчя... Або

ще така картинка з натури. Уявіть, ви зранку спостерігаєте за «істотою», яка сповзає з ліжка і так перемищається до ванної кімнати, а вже через 10 хвилин вистрибує звідти повна сил та енергії!

Кримчани привітні, уважні та дружелюбні. Ми одразу стали друзями не тільки між собою, а й із старшокурсниками. Вони допомагають нам у навчанні та у повсякденному житті. Ми їм дуже вдячні за це.

Отже, хотілося б побажати своїм землякам не сумувати і в кожній ситуації бачити тільки позитивне. А всім студентам – успіхів у навчанні та, звичайно, в коханні!

ІНТЕЛЕКТУАЛЬНА ГРА

НАЙРОЗУМНІШІ СТУДЕНТИ

Осіннього вечора в затишному актовому залі гуртожитку № 3 зібралися розумні, кмітливі студенти різних курсів УАБС НБУ, які мешкають у гуртожитках № 1, 2 та 3, для того, щоб проявити свій інтелект на чемпіонаті «Що? Де? Коли?». Кожна команда трішки хвилювалася, а мабуть, найбільше студенти I курсу, бо для них це було вперше.

Всього в чемпіонаті взяло участь 9 команд: 8 із УАБС і одна команда сумських старшокласників. Отже, назвемо учасників: «Фрактал» (гуртожиток № 2); «Кришталева сова» (гуртожиток № 2); «№ 44» (гуртожиток № 1); «Факторіал» (гуртожиток

№ 2); «Академіки» (гуртожиток № 1); «Зубр-р-р-р» (гуртожиток № 2); «Феміда» (гуртожиток № 3); «6 гігабайт» (гуртожиток № 2); «25-й кадр» - команда старшокласників.

Учасникам пропонувалися запитання на історичну тематику, про мистецтво та на логічне мислення. Відповіді були часом дуже цікаві, після яких в залі навіть лунав сміх. Між турами влаштувалася п'ятихвилинна перерва, і потім виконувався музичний номер для того, щоб учасники могли трішки відпочити.

І ось пролунало останнє запитання, і всі команди з нетерпінням стали очікувати підсумків зма-



гань. Після підрахування балів ведучий оголошує результати. Третє місце здобули студенти гуртожитку № 2 (команда «Зубр-р-р-р»). Друге місце вибороли також студенти гуртожитку № 2 («Кришталева сова»), а переможцями стали студенти гурто-

житку № 1 («№ 44»). Кожна команда-учасник отримала призи. Усі задоволені. Свято вдалося на славу. Наша академія може пишатися такими розумними студентами!

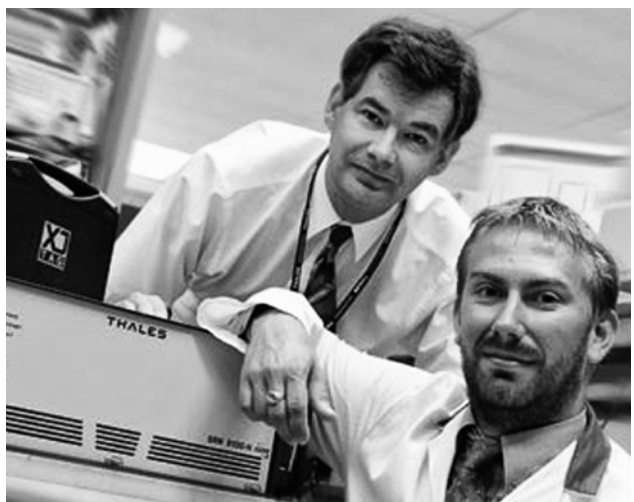
Анастасія ДЕНИСЮК,
студентка групи БС-92

ПАРТНЕРСТВО

ЗАПРОШЕННЯ ВІД ФОНДУ «THALES»

Науковці ДВНЗ «Українська академія банківської справи НБУ» отримали від колег із університетів Великобританії та Греції запрошення взяти участь у науково-дослідному проекті фонду Європейської комісії з освіти «Thales». Зазначений фонд щорічно виділяє великі кошти на наукові проекти за участі університетів ЄС та країн-сусідів. Цього року один із провідних вишів Греції – університет Афін – сформував заявку на отримання гранта від фонду з метою проведення наукового дослідження на тему «Реформи корпоративного управління в Європі: інституціональні складові та механізми» (Corporate Governance Reforms in Europe: New institutions and mechanisms). До участі у проекті на етапі подання матеріалів до Європейської комісії з освіти долучилися науковці з університету Брунел з м. Лондон (Великобританія) та ДВНЗ «Українська академія банківської справи НБУ». Сформовано три науково-дослідні групи в кожній із країн – Великобританії, Греції та Україні.

До науково-дослідної групи ДВНЗ «УАБС НБУ» увійшли: керівник групи – доктор управління бізнесом, канд. екон. наук, доцент кафедри міжнародної економіки О.М. Костюк; д-р екон. наук, професор, завідувач кафедри фінансів І.О. Школьник; аспіранти кафедри міжнародної економіки В. Фіронова та Д. Говорун. На початку грудня цього року буде остаточно сформовано бюджет проекту, який дозволить учасникам проекту запланувати значну кількість закордонних відряджень для участі у міжнародних конференціях та семінарах, отримати кошти на видання власних монографій, зокрема іноземною мовою за кордоном, та ін. Тривалість проекту – 3 роки.



ПАМ'ЯТЬ



Присвячується всім,
хто помер
у роки Голодомору

Надворі тихо і нечутно.
Надворі мертво і без слів.
Лиш десь далеко в річці мутно
Виходять води з берегів.

Десь там зозуля закувала,
Десь там роздався гучний крик,
Десь там дитина заридала,
Десь там зловмисник просто зник.

Там голод, смуток і незгода.
Там хтось харчами дорожить.
Не винна в тім усім погода,
Людська рука не раз дрижить.

Підкралась чорна смерть з косою.
Підкралась темна, наче ніч.
Взяла й змела село рукою,
Погасла чисто вимазана ніч.

Померли люди, зникли із землі.
Кругом пустир, і вітер скрізь гуляє,
Десь виє пес на ганку в самоті.
Його дитячий голос не гукає.

Пробачте нам, що хліб увесь поховали.
Пробачте нам за їх гріхи.
Пробачте нам, що ми тоді не знали,
Як крали з жмень старечої руки.

Проїшли роки, і втихли ваші муки.
Проїшли роки, та серце ще болить.
Якби змогли, ми б вклали в ваші руки
Весь хліб, нехай до вас він долетить...

Олена БАЛАКА,
студентка групи П-61

АНОНС

ГОТУЄМОСЬ ДО НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

12-13 листопада в академії відбудеться традиційна, вже XII, Всеукраїнська науково-практична конференція «Проблеми та перспективи розвитку банківської системи України». Для участі в роботі конференції запрошені фахівці Національного банку України, провідних банків держави, наукових та аналітичних установ, вищих навчальних закладів, провідні вчені з усіх куточків України та зарубіжжя – всього понад півтори сотні учасників.

Незважаючи на те, що конференція має статус Всеукраїнської, до Сум знову планують приїхати зарубіжні гості з Вищої школи Бундесбанку (Німеччина), з Банківської школи з Познані (Польща), Банківської школи Праги та Технічного університету м. Острава (Чехія), а також з вищих навчальних закладів Росії та Білорусі. Організатори конференції, як завжди, сподіваються на плідну, цікаву роботу.

КВН

Яна КЛІМОВА, студентка гр. БС-91

НАШ «ФРЕШ» – НАЙКРАЩИЙ!

Люди не можуть жити без гумору, адже саме він є добрим і веселим помічником, який дозволяє легко виходити із найнеприємніших ситуацій, створює теплу атмосферу в компанії друзів і просто робить яскравим наше сіре, буденне життя.

Наша академія теж може похвалитися митцями дотепного слова та гумористичних сценок, які сміливо відстоюють честь нашого закладу.

Одним із таких «сміливців» є команда «Фреш», створена минулого року. Організували цю веселу компанію студенти Віталій Акуліч (гр. БС-71), Дмитро Паращук (гр. БС-72), Євген Змієвський (гр. П-82) і Яна Петрова (ЕК-72). Незважаючи на те, що команда зовсім молода, вона досягла гарних результатів у своїй творчості. Так, восени на фестивалі «Перлина біля моря», який проходив у смт Затока Одеської області, команда стала найкращою у своїй грі, тобто посіла 1 місце в цьому заході і закріпила за собою права лідера серед молодих команд КВН.

Своєю першістю студенти завдячують улюбленим наставникам – Олені Петрівні Купрійчук і Марині Михайлівні Гузь, які завжди підтримують і допомагають наполегливим учням у їхній нелегкій, але веселій праці.

Хочеться привітати цю веселу, дружню команду «Фреш» із вагомою перемогою і подякувати їй за те, що вона привносить у наше життя щасливі хвилини, коли забуваєш про все на світі й насолоджуєшся безтурботним життям.

Залишайтеся ж і надалі такими кмітливими, цікавими і креативними! Ми у вас віримо!!!

ВІДЗНАКИ

НАГОРОДА ПОЛКОВНИКУ УКРАЇНСЬКОГО КОЗАЦТВА

14 жовтня, на Покрову, нагороджений Почесною грамотою голови обласної державної адміністрації завідувач кафедри соціально-гуманітарних дисциплін академії, доктор філософських наук, професор І.П. Мозговий «за сумлінну, плідну працю, високий професіоналізм, активну громадську діяльність та з нагоди Дня Українського козацтва». На Сумщині Іван Павлович добре знааний не лише як науковець, а й як активний громадський діяч. Він – заступник голови комісії з етики при голові облдержадміністрації, голова обласного відділення Української асоціації релігійної свободи, а також полковник Українського козацтва, заступник крайового отамана з питань церковно-державних відносин.

Українське козацтво – це громадська організація, гетьманом якої є сам Президент України В.А. Ющенко. Організація покликана відроджувати найкращі народні традиції, прищеплювати своїм співвітчизникам, а особливо молоді, любов до України, повагу до праці, спорту, будувати свою роботу на гуманістичних засадах. Цими та багатьма іншими питаннями успішно опікується справжній український козак Іван Мозговий.

КОНКУРСИ

РЕЗУЛЬТАТИ КОНКУРСУ
„НОВІ ІМЕНА–2009”

Підбито підсумки конкурсу талановитої молоді серед першокурсників. Журі визначило переможців у таких номінаціях:

“Найкраща група”

I місце – група Ф-93;
II місце – група ОА-92;
III місце – група ОА-91.

“Вокал (соло)”

I місце – Рогаль Тетяна (ОА-91);
II місце – Дорошук Катерина (ОА-92);
III місце – Леонтович Вікторія (ОА-91).

“Вокал (дуети, тріо)”

I місце – Лісовенко Юлія, Бойко Олена (П-91);
II місце – Леонтович Вікторія, Рогаль Тетяна (ОА-91);
III місце – Дорошук Катерина,
Видря Ольга, Сапожнікова Марина (ОА-92);
III місце – Плеханов Роман,
Ребраков Кирило (Ф-93).

“Хореографія”

I місце – Молчанова Маргарита (Ф-93);
II місце – Крапівіна Анастасія (Ф-91);
III місце – Титаренко Дар’я (МЕ-91).

“Театральний жанр”

I місце – “Еволюція музики” (МЕ-92);
II місце – “Візитка” (ОА-92);
III місце – “Казка” (ОА-92).

“Художнє читання”

I місце – Волосовець Анна (П-92);
II місце – Крапівіна Анастасія (Ф-91);
III місце – Титаренко Аліна (ОА-91).

“Інструментальний жанр”

I місце – Мохаммад Каміла (МЕ-91);
II місце – Лисенко Аліна, Лебідь Алла (ОА-93);
III місце – Охотник Ольга (П-93).

“Оригінальний жанр”

I місце – Сидорук Тетяна (акробатика) – (ОА-93);
II місце – боді-арт (Ф-92).

“Конкурс ведучих”

I місце – Калачева Яна, Єременко Ілля (П-93);
II місце – Гусак Наталія, Мітюн Костянтин (ОА-91);
III місце – Братушка Василь,
Матвійчук Вероніка (МЕ-92).

ЛІРИКА

Анна СЛАВКО, студентка групи П-63

МИ НІКОЛИ
НЕ БУДЕМО РАЗОМ!

Міжнародному праву присвячується...

Обмін нотами і протестами,
Знов ти видворив мого консула.
Арбітражі, комісії з тестами,
Втрата місій обміну досвідом.

Ми не будемо більше партнерами,
І припиним торгові зносини,
І ми станем закритими темами
Назавжди із цієї осені.

А кордони всі делімітуємо,
Вже угоди усі денонсовано.
Громадян своїх порятуємо
Один від одного як репресованих...

Воєнну доктрину я переписую:
Ти тепер – стратегічним ворогом.
Ти десь там, за залізної завісою.
Ти війська підтягуєш повагом.

І це буде війна не за правилами,
З репараціями і контрибуціями.
Ми окопи тілами завалимо,
Нас чужі МЗС – резолюціями.

І на перемир’я не згодимось,
Не прийдемо на переговори.
Добрі послуги нам пропонує хтось,
Але він лиш дарма говорить...

Ми ніколи не будемо разом!
Ти абсолютна persona non grata!
То була відверта образа –
Так сказала судова палата...

КОНКУРСИ

Інна та Світлана ПЕДЧЕНКО, студентки групи Ф-92

НОВІ «ЗІРКИ» В АКАДЕМІЇ

Веселим, запальним, сповненим неймовірних емоцій та вражень – таким нам запам’ятався вечір 22 жовтня, що проходив під багатообіцяючою назвою “Нові імена”. Кожен навчальний рік відкриває нові таланти та вміння першокурсників. Саме цього дня нам пощастило отримати заряд енергії від нового поповнення студентства. УАБС НБУ знайшла нові обличчя, які, можливо, у майбутньому будуть представляти академію на різних конкурсах. І юні актори, і скрипалі, і танцюристи та співаки змогли проявити себе цього вечора. Безперечно, кожна група мала свою особливу “родзинку”.

Бурхливі оплески отримав виступ студентів групи БС-93 Дмитра Харченка та Дмитра Хілія. Їхні голоси завоювали прихильність глядачів.

Із танцювальних номерів ми хотіли б виділити ліричний танець представників групи Ф-91 Яни Ходзіцької та Олега Макаренка. Як тільки вони з’явилися на сцені, всі глядачі буквально не могли відірвати від них свої погляди. Виступ був



Фото Віталія Шенця

справді неймовірним.

Надзвичайно цікавий театралізований номер подарувала нам група МЕ-92, яка за короткий час розкрила та показала всі сторони студентського життя. Невипадково вони викликали захоплення у глядачів. А чи не найдружнішою і найартистичнішою, на наш погляд, виявила себе група Ф-93.

Не можна залишити поза увагою пісню про Севастополь у виконанні Романа Плеханова та

Кирила Ребракова. Це був особливо зворушливий момент вечора. Під час виступу хлопців усі студенти академії з АР Крим підвелися зі своїх глядацьких місць і співали разом з ними. Це свідчить про їхню патріотичність та любов до рідного краю.

Найніжніші струни душі зачепили пісні у виконанні Вікторії Леонтович і Тетяни Рогаль (ОА-91), Катерини Дорошук, Ольги Видрі та

Марини Сапожнікової (ОА-92), чарівні звуки скрипки Каміли Мохаммад, “Циганочка” Дар’ї Титаренко та багато інших виступів... Якщо почати розповідати про всі номери, то не вистачить навіть газети.

Ми дякуємо організаторам конкурсу “Нові імена” за те, що вони подарували маленький шанс розкрити великі таланти. А першокурсникам бажаємо наснаги та нових перемог!

ОСОБИСТІТЬ

Владислав ЛЕВЧЕНКО, студент групи ЕК-92

НАШ МОЦАРТ



Фото Віталія Шенця

Прекрасно, коли завдяки своїм зусиллям, старанням людина йде до мети, прагне стати успішною особистістю. Я маю знайомих, котрі досягли високих результатів у певному роді занять, наполегливо працюючи й роками удосконалюючи свої навички. Вони впевнені в своїх силах і водночас скромні, завжди планують свій графік, заповнюючи вільний час корисними справами. Нещодавно на відкритті художньої виставки у мистецькій галереї “Академічна” зустрів таку особистість

Його гра на фортепіано незвичайна, зачаровує слух, хвилює почуття, змінює думки. Вона бездоганна, бо йде із самого серця, наче потік божественного сяйва в просторі й часі.

Олексій Кравченко – студент групи БС-61 – народився в Лебедині. Сім років присвятив навчанню в місцевій музичній школі. З самого дитинства хлопець виріз-

нявся особливим творчим талантом, абсолютним слухом та тонкою чутливістю до музики, успадкованими від батька та діда. Ще школярем допомагав настроювати цілий духовий оркестр. Льоша – юний композитор, майстер імпровізації, особли-

во любить створювати музичні образи в джазовому стилі. Викладачі музшколи говорили, що це особливий дар, як у Моцарта

чи Бетховена, і покладали великі надії на молодого музиканта.

Олексій все-таки обрав іншу дорогу: вступив до Банківської академії, щоб здобути практичну спеціальність, але й із музикою не розлучається. Спілкуючись із юнаком, одразу розумієш, що це – високоерудований студент.

– Успішне навчання в академії не дає можли-

вості приділяти багато часу музиці, – говорить він, – і все-таки намагаюся якомога частіше грати на інструменті.

До речі, в гуртожитку № 2, де мешкає О. Кравченко, запровадили музичні четверги. У ці дні о 19-й годині Олексій дарує всім бажаючим свої імпровізації на фортепіано. Хлопець сам запропонував: у цей час у кімнаті відпочинку має панувати вільна атмосфера: в будь-який момент можна зайти і вийти, можна читати газети чи працювати за ноутбуком, а можна просто сидіти й насолоджуватися музикою. У юного композитора є свої шанувальники, які з нетерпінням чекають таких вечорів.

А ще без музичного супроводу О. Кравченка рідко коли відбуваються заходи в мистецькій галереї, студента запрошують виступити на загальноакадемічних святах.

“Кожен сам буде своє життя, тому не чекай допомоги, а намагайся сам вийти в люди”, – ось особлива формула успіху О. Кравченка, яка завжди допомагає йому не здаватися і наполегливо працювати.

Від себе особисто хочу побажати тобі, Олексію, здійснення всіх намічених планів, а також натхнення завжди творити і дарувати оточуючим свою прекрасну музику.

ОСОБИСТІТЬ

ВПЕРЕД, ДО ОЛІМПІАДИ!

Кожному з нас доводиться щось робити для душі... Хтось захоплюється музикою, хтось танцями, хтось пише вірші, а хтось не робить нічого сінько... Але у більшості випадків це просто хобі. Людина, про яку я хочу розповісти, має серйозне і складне захоплення – спорт. Я б сказала, що це не просто захоплення, а стиль і сенс життя...

Тож знайомтесь – **Тетяна Махотіна**, студентка 4-го курсу обліково-фінансового факультету, яка приїхала до нас із мальовничого Великописарівського району Сумської області.

Мабуть, немає в академії такого студента чи викладача, який би не чув про Таню, а якщо я помиляюсь, то це одиниці! У кожному номері газети «Академія» ми читаємо про досягнення цієї студентки, адже такої обдарованої і наполегливої людини годі й пошукати!

Таня успішно поєднує спорт із навчанням, любить музику й природу, але все ж таки легка атлетика – один із головних пріоритетів в її житті. А потрапила Таня у свою майбутню стихію випадково. На першому курсі якось і не задумувалась над легкою атлетикою, грала у футбол і досить добре, багато проводила часу з друзями. Але одного дня майбутній тренер запропонував спробувати себе у бігу, і згодом єдина спроба переросла у серйозне захоплення, без якого тепер дівчина себе не уявляє. Мабуть, таки спорт у неї в крові, адже тато Тані теж захоплювався легкою атлетикою та й зараз полюбляє футбол.

Сьогодні Таня із задоволенням тренується тричі на день (тільки уявіть собі!), веде здоровий спосіб життя, має чудову фізичну форму і високі результати. Звичайно ж, часу на все не вистачає, але наполегливість і невтомна праця дають свої плоди.

Кількість змагань, у яких брала участь Таня, неможливо перерахувати, а кількість зайнятих місць на п'єдесталі вражає, адже кожного разу вона поповнює свою скарбничку нагородами. Зокрема, немає в Сумах рівних нашій героїні на дистанції 400 м. На дистанції понад 500 м Таня завжди в призерях, а на 200-метровій доріжці до спортивного розряду КМС залишається декілька сотих секунди! Цього літа Таня теж майже не відпочивала, адже саме була пора чемпіонатів різного рівня, на які потрапляють тільки найкращі. Зокрема, це Кубок України в Ялті, потім чемпіонат України серед молоді в Донецьку, а потім знову чемпіонат України в Ялті, але вже серед дорослих. На всіх цих змаганнях Таня показала себе як сильна спортсменка і склала серйозну конкуренцію чемпіонам України і світу.



Я знаю Таню вже досить давно і можу сказати, що вона надзвичайно щира і добра людина, яка ніколи не відмовляє у допомозі, завжди усміхається і дарує всім чудовий настрій. Ще вона надзвичайно наполеглива і впевнена у собі, якщо ставить мету, то обов'язково досягає її. На тренуваннях і змаганнях Т. Махотіна – приклад і стимул для всіх нас, спортсменів академії.

А що ж полюбляє Таня? Любить поспати після напруженого тренування, любить помилува-

тися природою, обожнює морепродукти та гречку з молоком. Негативно ставиться до розталого снігу, до злих і заздрісних людей і до осіб, які заважають відпочивати. Тож стережіться!

А наостанок хочеться побажати Тетянці здобутків у спортивній кар'єрі та успіхів в обраній професії, а ще – міцного здоров'я для здійснення планів та мрій, адже попереду в неї ще не одна Олімпіада!!!

Олена БАПАКА,
студентка групи П-61

СЛОВО – НЕ ГОРОБЕЦЬ...

ЛИХОСЛІВ'Я РУЙНУЄ НАШІ ГЕНИ?

Більше половини населення, незважаючи на соціальну приналежність, щодня вживає «міцне слівце» з приводу і без нього. Хоча релігія, а тепер уже й наука попереджають: лихослів'я є смертельно небезпечним для здоров'я

Багато років людство шукало взаємозв'язок між словом і свідомістю. Точніше, воно намагалося зрозуміти, як це відбувається. Серед перших учених, які безпосередньо займалися цим питанням, був і доктор біології Іван Белявський. Саме він спробував з'ясувати, яким чином на людський організм впливають не якісь там величезні блоки інформації, а прості односкладові слова. Симптоматичне дослідження Белявського, до якого поступово приєдналася велика група його колег, увінчалася не просто успіхом, а справжнім відкриттям. Ученим вдалося

довести, що кожне вимовлене нами слово дуже виразно впливає на наші з вами гени. У результаті дії слова через якийсь час ми не просто передаємо видозмінені гени нащадкам, але й змінюємо власний генетичний код, який стосується темпів старіння і терміну життя!

Виявляється, різні слова по-різному заряджені, причому так само, як і в фізиці, зарядів може бути тільки два: позитивний і негативний. Так ось, будьяка матірщина іде зі знаком «мінус». Уже на початку 90-х згадана група учених випустила у світ книгу з безліччю прикладів, пов'язаних із багато-



річними спостереженнями за конкретними людьми. Усе це були люди одного віку, але одну їхню частину становили затяті лихослови зі стажем, а іншу – противники «міцних висловів». Дослідження показали, що у матірщинників дуже швидко виявляються вікові зміни на клітинному рівні, що ведуть до всіляких болячок. У другій же групі результати були протилежними. Зокрема, організм п'ятдесятилітньої вчительки російської мови, незважаючи на її нервову

роботу, виявився молодшим від паспортного віку на 13-15 років. Одне слово, мат сприяє швидкому старінню.

Спробуємо копнути історичний шар «бруд», тобто з'ясувати, з чого цей самий мат починався. Мовознавці дослідили, що слова загальноживаного мату мають демонічне походження. Тобто перед нами – реальні імена демонів – утіленого, особистісного Зла! З тим же результатом, що й пращурі, які зверталися до Зла, аби покарати когось за провину, – ми накликаємо це Зло собі на голову з дня на день, з року в рік.

Матюки – негатив у всіх відношеннях. Тому церква завжди боролася з лайкою, стверджуючи, що матірщинник «не наслідуює Царства Божого». Релігія в унісон із наукою твердить: кожен, хто вживає паскудні слова, ображає не тільки Бога, але й образ Божий у собі самому, піддаючи його руйнуванню на всіх рівнях – від здоров'я до долі.

СПОРТ

ПЕРЕМОГЛИ НАЙСИЛЬНІШІ

ЧЕМПІОНАТ ОБЛАСТІ З ЛЕГКОАТЛЕТИЧНОГО КРОСУ

У міському парку культури і відпочинку ім. І. Кожудеба відбувся чемпіонат Сумської області з легкоатлетичного кросу та спортивної ходьби, присвячений пам'яті заслуженого тренера України та СРСР В.І. Полякова. Вдало на цих змаганнях виступив студент академії **Євген Гуцол** (гр. ЕК-71), який показав другий час (9 хв. 53 сек.) на дистанції 3000 м. Також срібну нагороду на дистанції 2000 м з результатом 7 хв. 01 сек. виборола студентка обліково-фінансового факультету **Тетяна Махотіна** (гр. ОА-63).

Відзначимо, що Тетяна не зупинилася на досягнутому результаті і 14 жовтня, у День свого народження, поповнила скарбничку здобутих медалей ще однією срібною нагородою, завойованою на чемпіонаті області серед ВНЗ III-IV рівнів акредитації, на дистанції 1000 м з результатом 3 хв. 13 сек. У загальнокомандному підсумку змагань, завдяки спільним зусиллям легкоатлетичної збірної, команда академії стала бронзовим призером чемпіонату області серед ВНЗ.

СПАРТАКІАДА З ФУТЗАЛУ ТА СПОРТИВНОЇ АЕРОБІКИ СЕРЕД ВНЗ НБУ

На початку жовтня у стінах легкоатлетичного манежу відбулася Спартакіада серед вищих навчальних закладів Національного банку України. Змагання зібрали найсильніші студентські збірні команди з футболу та спортивної аеробіки Львівського, Черкаського, Харківського інститутів банківської справи Університету банківської справи НБУ і, звичайно, непереможну команду Державного вищого навчального закладу «Українська академія банківської справи Національного банку України». У перший день змагань футзальна команда академії не залишила шансів на перемогу суперникам із Черкас, завдавши поразки з рахунком 4:0. Другий день змагань розпочався виступами чарівних колективів академії, Львівського, Черкаського інститутів, які продемонстрували незабутні композиції зі спортивної аеробіки. Команда академії здобула перемоги у номінаціях степ-аеробіка, хіп-хоп-аеробіка, черліденг. Продовженням другого дня змагань стала зустріч між збірними командами академії і Львівського інституту – це був найзапекліший матч турніру, перший тайм якого завершився з рахунком 1:0 на користь академії, але в другому таймі наші футболісти спромоглися «дотиснути» суперника і кінцевий рахунок на табло став 8:3 на користь Сум. У заключний день змагань гравці нашої команди зустрілися зі студентами Харкова. На три голи гостей збірна академії відповіла шістьма забитими м'ячами. У підсумку змагань **чемпіоном Спартакіади з футболу серед ВНЗ НБУ з дев'ятьма набраними очками стала команда академії. Другий рядок турнірної таблиці з шістьма очками посіла команда Львівського інституту**, яка поступилася лише господарям змагань. **Третє місце з трьома очками виборола збірна команда Харківського інституту.**

СПАРТАКІАДА З ШАШОК

Завершилися змагання академіади з шашок, які зібрали рекордну кількість учасників за всю історію проведення цього турніру. Особливо приємно, що значно зросла кількість учасників слабкої статі. Переможцями і призерами академіади стали такі студенти: серед дівчат **перше місце виборола Амінат Омардібірова (гр. Ф-82), на другу сходинку п'єдесталу піднялася Юлія Куксенкова (гр. БС-93), бронзу змагань виграла Марина Якуб (гр. Ф-82).** Серед юнаків **переможцем став Артур Храпач (гр. Ф-52), друге місце у Ярослава Білевщука (гр. ЕК-62), третє місце поділили між собою Руслан Обельчак (гр. БС-71) і Богдан Монастирук (гр. П-61).** Також юнацька збірна академії, сформована з переможців і призерів академіади, стала срібним призером міської спартакіади з шашок серед вищих навчальних закладів III-IV рівнів акредитації.

ВІДКРИТИЙ ЧЕМПІОНАТ СУМСЬКОЇ ОБЛАСТІ ЗІ СПОРТИВНОЇ ТА ФІТНЕС-АЕРОБІКИ

У спортивному залі СумДУ 9-10 жовтня відбувся відкритий чемпіонат Сумської області зі спортивної та фітнес-аеробіки. Кращі команди області, а також спортивні колективи Луганщини представляли свої композиції в індивідуальних виступах, змішаних парах, трійках, базовій аеробіці, степ-аеробіці, фанк-аеробіці. На цих змаганнях збірна команда академії продемонструвала найкращі **якості, виборовши дві срібні нагороди у номінації "степ-" і "фанк-аеробіка"**.

ЛІРИЧНИМ РЯДКОМ

ВДОМА!

Я ТУТ. Це місто стало для мене ріднішим і вужчим. Я знаю його настрій і відчуваю його хвилювання щоразу, коли повертаюся на його вулиці. Але щось до мене таки озивається: «Ти не ВДОМА...» Так, мій дім там, де й дитинство... Думками Я ТАМ...

Заплющую очі. ...Бачу далекі дороги і сад – тихі-тихі. Темне гілля зачіпається за обривки неба, наче хоче затримати круговерть ночі. Через відстані й міста доноситься до мене тихий свист домашнього спокою – скрипить забута щілка в підлозі, замряно кіт муркоче... Тепло горить свічка, рівно й спокійно... Плавиться віск і збігає, застигаючи тієї ж миті.

...А вдома все таке знайоме, що мимоволі відчуваєш себе водночас у всіх часових відрізках життя, проведеного в його стінах. Щось обривається середині й летить туди, де спинали раніше страхи... І де зривали все ремонтом, ховаючи спогади під шаром фарби й паперу, де сотні разів забували сказане не до ладу, зроблене наперекір, де піддавалися дивним снам, відпускали сміливі думки в невідомий світ переживань і надій, там зараз є я... Я – вдома.

Дивно, та коли прислухатись, якась мить, майже невольна, примарна, кружляє біля скронь обривками колишніх фраз, сказаних декілька днів чи років тому. Бентежить розум відчуття незрозумілої свободи... над собою. Тепер можна бути там, де хочеш!.. Подих, подих, подих... тепер ніби дишаєш собою. Не повітря наповнює легені, а думки та спогади. Спочатку вони різні й невольні, потім – все чіткіші й чіткіші, згодом – вливаєшся в їхній єдиний потік, сильний і всеохоплюючий... Несешся, захоплюєшся, розправляєш руки... І, відпустивши всі страхи, по-справжньому відчуваєш життя. Я, нарешті, вдома!

Та гілля похитнулось і випустило небо... Пробрався ранок... Глянув на світ і осяяв його променем, затуливши собою всі маревні нічні переживання... Закрався ранок – стрепенулись і зникли мої думки... Подих, подих, подих...

– Знову наснилася свобода?..
– Доброго ранку....

Тетяна СТАРЦЕВА,
студентка групи П-63



КОХАЮ

На краєчку твоєї мрії
Я надряпаю слово «кохаю»
Тим погнутих іржавим цвяхом,
Що і ти на моїй душі.
Я від того кохання сивію
Десь від скронь аж до небокраю,
Тим єдиним небитим шляхом
Я благаю: до мене спіши!

Я, чекаючи, рву мотузку,
Що мене прив'язали до неба,
Мов ту дивно безвольну ляльку
У театрі людських доріг.
Ти мене розламав на друзки.
І молю я: не склеюй, не треба –
Так зручніше солити ранки
І тупитись тобі до ніг.

Що ти зараз забрати хочеш?
Чи моєї душі тобі мало?
Забереш чи життя, а чи волю,
Може, серце – і знову на двох.
Ти його до кишені пристрочиш,
Щоб секунди тобі відвало –
При твоєму високім престолі
Той негідний, низький скоморох.

І, гуляючи зоряним небом,
Свою долю із кіс виплітаю.
І з тобою в думках засинаю
У величній зірковій ковші.
Відчуваю єдину потребу,
Про єдине тебе благаю –
Намалюй пензлем слово «КОХАЮ»
Прямо в центрі моєї душі...

Анна СПАВКО,
студентка групи П-63

ЗНАЙОМТЕСЬ: ПЕРШОКУРСНИКИ

Жанна ВАСИЛЬКІВСЬКА, студентка групи БС-93

БЕРЕГ СТУДЕНТСЬКОЇ ЮНОСТІ

Кожна людина час від часу опиняється між двома берегами: від одного вона відпливає, а до другого має неодмінно пристати. Та часто з тугою і болем ми залишаємо один і з тривогою очікуємо: що на нас чекає на іншому? Дитинство, школа, безтурботні роки... Здавалося, що так буде завжди...

Аж ось – ми уже випускники, які ламають головою над питаннями: «Як пережити ЗНО?», «Куди вступати?», «Як влаштувати подальше життя?». Потім напружена підготовка, нерви і, нарешті, тестування. Можна сказати, що особисто я це випробування витримала успішно, і моє десятирічне навчання в школі увінчалось отриманням срібної медалі. На той момент мій старший брат Богдан уже другий рік навчався в УАБС НБУ, тому з академією я вже була трішки знайома і приємно захоплена.

Отримавши сертифікат з результатами ЗНО, відразу почала подавати документи в різні навчальні заклади, зокрема Банківську академію, СумДУ та деякі київські виші. І ось через певний час мені зателефонували з академії і приємно шокували, повідомивши, що я рекомендована на зарахування на бюджет. Більше не вагаючись, я віддала сюди оригінали документів і, заспокоївши свою душу, справді почала відпочивати, насолоджуючись останніми тижнями літніх канікул.



Фото Віталія Яценка

Навчаючись у школі, я постійно брала участь у різних олімпіадах, була членом редколегії Шосткинської районної міжшкільної газети «Шкільне сузір'я», яка була визнана красою в Україні. Крім цього, я стала переможцем I і II етапів краєзнавчої вікторини «Сумщина» та конкурсу творчих робіт.

Найпам'ятнішим моментом у моєму житті став випускний вечір. Це

був той момент, коли зі смутком у душі і радістю на обличчі юні красавці принцеси-випускниці та хлопці-орли прощаються з дитинством і вирушають у доросле життя. Незважаючи на численні клопоти, це були найпрекрасніші вечір, ніч та світанок, що символізували початок нового етапу в житті.

Перші дні в академії були багатообіцяючими. Знайомство з деканатом та викладачами справи-

ло досить приємне враження. Сподобався мені й гуртожиток №2 прекрасними умовами і чудовим персоналом.

Кожен бажає, щоб його життя склалося якнайкраще, але не всім це вдається. Усе потребує значних зусиль. Я теж мрію досягти чогось в житті, та це буде потім. А поки що буду навчатися і насолоджуватися життям, адже студентські роки, безперечно, найкращі!

ЗНАЙОМТЕСЬ: ПЕРШОКУРСНИКИ

Яна КЛІМОВА, студентка групи БС-91

ПРИГОДИ ВЕСЕЛИХ СУСІДОК

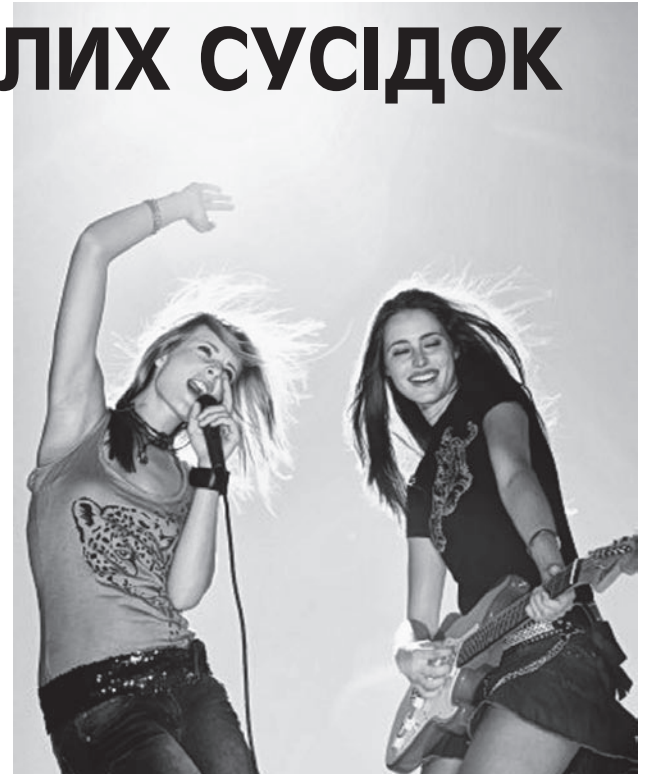
Був прекрасний суботній ранок. Ще в ліжку я згадала, що на столі сумує недорозв'язаний приклад із вищої математики. Це, звісно, трохи зіпсувало мій грайливий настрій, але я не стала концентрувати на цьому увагу, тим більше, що викладач навіть поскаржився, що йому вже скоро буде снитися мій зошит, з яким я постійно бігаю до нього на перевірку.

Тому про матриці я швидко забула і зосередилася свій погляд на Тані, яка лежала навпроти мене. Було видно, що їй сниться якийсь цікавий сон: вона солодко посміхалась. Страшенно не хотілося вставати, але стрілка годинника невпинно наближалася до дванадцятої. А ви і уявити собі не можете, скільки справ у студента-першокурсника! Тому, подолавши лень, яка оволоділа моїм тілом і душею, я вискочила з-під теплої ковдри і, намагаючись якнайшвидше добігти до ванної кімнати, перечебилася через капці моєї другої сусідки Ані. Ці обставини й обірвали її міцний тринадцятигодинний сон, що викликало бурю емоцій. Від шуму прокинулася й Таня. Всі швидко забігали по

кімнаті, натикаючись одна на одну.

Незабаром з'ясувалося, що ми зголодніли, але куховарити особливо не хотілося. І знову, пересиливши лень, ми пішли на кухню. Там побачили хлопців, які смажили си-не м'ясо і варили зелену картоплю. У ході розмови стало зрозуміло, що м'ясо лежало в морозилці ще з часів царя Гороха, а картоплю вони купили в бабусі, яка з натхненням рекламувала свій натурпродукт. Уже в гуртожитку вони вирішили, що чистити її не обов'язково, бо раз маленька й зелена – значить, молода. А чистити таку картоплю – то лише зайва трата часу. Так і варили вони її, додавши в страву трішки кропу. Виглядало дуже апетитно.

Поки ми точили яси, на нашій сковорідці запахло смаленим: згорів улоблений омлет з помідорами... Довелось нам пити чай з бутербродами. Але нам все одно було весело. Хочеться сказати, що з Анею я знайома не перший рік. Ми разом навчалися в школі й дружимо до цього часу. Аня – дуже хороша дівчина й гарна подруга. Завжди допоможе й дасть розумну пораду. Вона спо-



кійна й врівноважена, дещо темпераментна, але саме ця риса характеру й дає нам змогу побачити свої недоліки і намагатися виправити їх. А з Тетяною ми познайомилися вже тут, у гуртожитку. Вона цікава, голосиста й дуже балакуча дівчина. Може годинами розмовляти по телефону, зовсім не втомлюючись від цієї нелегкої справи. Я знаю точно: з нею ніколи не буває сумно. А загалом, я щаслива, що живу зі своїми любимими сусідками.

Суботній день пролетів дуже швидко. На вечері ми варили суп, вдихаючи залишки запаху синього м'яса. А потім усією дружною компанією розв'язували приклади з вищої математики. А я так і не змогла зробити свій... Проте коли стрілка годинника добігла другої ночі, я з переможним криком вискочила з-за столу: «Ур-ра-а-а!!!». Розбуджені дівчата не дуже сварилися, а навіть зраділи за мене. Як добре, що в мене є такі хороші подруги!

РІДНА КРОВ

Інна та Світлана ПЕДЧЕНКО, студентки гр. Ф-92

ДЕНЬ НАРОДЖЕННЯ – ОДИН НА ДВОХ!

«Ви близнючки?» – саме з цих слів починається знайомство з нами. Людям дуже цікаво й не зовсім звично бачити одночасно дві майже однакові дівчини

Доволі дивна реакція в тих, хто ніколи не був знайомий з близнюками. Вони дивляться на тебе як на інопланетянина. Це інколи ставило нас у незручне становище, особливо в дитинстві, коли ми були ще зовсім малі й не завжди розуміли таку упереджену реакцію. Часто виникало питання: «Чому оточуючі приділяють нам стільки уваги?». Інколи хотілося просто кудись втекти, стати невидимками, врешті-решт, сховатися від усіх. Коли ми подорослішали, то зрозуміли, що це лише цікавість. Тепер неможливо жити без уваги оточуючих.

Наші друзі та знайомі говорять, що ми доповнюємо одна одну. Це вже встигла помітити і викладач регіональної еконо-

міки Вікторія Павлівна Гордієнко, яка, опитуючи нас на практичних заняттях, сказала: «Відповідайте, дівчата, вдвох. Так у вас краще виходить».

У нас спільне майже все: думки, захоплення, погляди на життя, окрім хлопців. Можна сказати, що й зовнішність спільна, але, дивлячись у дзеркало, нам так не здається.

Коли ми були в санаторії минулого року, з нами трапився доволі веселий випадок. На дискотечі Світлана познайомилася з хлопцем і не сказала, що в неї є сестра. Наступного дня Інна запросила його танцювати. Тільки-но закінчилася пісня, набравши повітря в легені, вона сказала: «А ти знаєш, що я не Света? Я її сестра... близнючка...». Бачили б ви його вираз обличчя, коли



він промовив: «Ні, цього не може бути...». Хлопець не вірив доти, доки не по-

бачив нас разом. Зрозуміло, що таких смішних ситуацій у нашому житті

траплялося безліч.

Найкращий момент року – це наш День наро-

дження. Дуже незвичайно розуміти, що цей день не тільки твій, але й твоєї половини.

Тільки-но ми вступили до академії, невдовзі познайомилися ще з двома близнючками – Амінат та Патімат Омардібировими, студентками групи Ф-82. Забавно спілкуватися із «собі подібними». З одного боку, Амінат та Патімат так схожі, але з іншого – вони зовсім різні. Щодо нас, то ми їх уже відрізняємо.

Життя близнюків доволі цікаве, оскільки насичене тими подіями, які ніколи не трапляються в житті звичайної людини. Нам пощастило, що ми народилися уже з найкращим другом.

BODY-ART

Світлана ПЕДЧЕНКО, студентка гр. Ф-92

ЛЮБЛЮ МАЛЮВАТИ АНГЕЛІВ...



Мабуть, не кожна людина у своєму житті стикалася з таким понят-

тям, як "body-art". На мою думку, про це варто знати. Body-art – мисте-

цтво, яке стрімко розвивається в нашій країні й бере свій початок з 90-х років минулого століття. Якщо звернутися до історії виникнення цього мистецтва, то можна зазначити, що воно набуло популярності в період постмодернізму в США та інших країнах.

Body-art («мистецтво прикрашати тіло») – це одна з форм авангардного мистецтва, де основним об'єктом творчості є малюнки, фото, відео, татування, пірсінг, скарифікація, імплантація та модифікація тіла.

Особливо мені подо-

бається body-painting, тому що творити маленькі шедеври мистецтва на тілі людини – досить незвичайне явище. Здебільшого зображують різні знаки, квіти, але найбільше мені подобається малювати ангелів, оскільки вони асоціюються з чимось чистим, ніжним... Прикрашаючи тіло, розумієш, що працюєш з живим матеріалом, і це приносить ще більше задоволення.

Спробувавши один раз, ви зрозумієте, що хочете продовжувати розвивати в собі вміння, тому що це дуже цікаво, креативно й незвичайно.

УВАГА: КОНКУРС!

СТАНЬ КРАЩИМ СТУДЕНТОМ УКРАЇНИ!

Нині в нашій державі проводиться конкурс «Кращий студент України». Мета проекту – виявлення всебічно розвинутої студентської молоді, стимулювання підвищення рівня її громадської активності, сприяння формуванню активної життєвої позиції студентства. Організатор Всеукраїнського конкурсу – ВМГО «Студентська республіка» за організаційної підтримки Міністерства України у справах сім'ї, молоді та спорту та Міністерства освіти і науки України.

Молодіжний конкурс матиме три рівні, на кожному з яких експертними комісіями з фахівців у відповідних галузях будуть визначені переможці у номінаціях: «Кращий студент» (комплексна характеристика), «Кращий студент – громадський діяч», «Кращий студент-науковець», «Кращий студент-спортсмен», «Кращий студент-дизайнер» та «Кращий студент-медійник».

Вишівські конкурси пройдуть протягом жовтня-листопада 2009 року у вищих навчальних закладах області. Переможці вишівських етапів стануть учасниками у відповідних номінаціях обласного конкурсу «Кращий студент України», що проводиться 17 листопада 2009 року в Сумах. Переможці регіонального етапу візьмуть участь у Всеукраїнському конкурсі, який проходитиме орієнтовно в лютому-березні 2010 року в м. Суми.

Учасниками конкурсу можуть стати всі бажаючі студенти вищих навчальних закладів III-IV рівнів акредитації (з другого до кінцевого року навчання).

Подробиці про конкурс можна дізнатися з офіційного сайту програми – www.studrespublika.com або ж за телефоном: 066-169-29-37 (Юля).

Юлія МУРАШКОВСЬКА,
студентка групи ММ-51,
член оргкомітету Всеукраїнського конкурсу
«Кращий студент України»

ЛИРИКА

В ОКОВАХ ЛЮБВИ

*Как в пламени бабочка, сгораю любя,
Я жить и дышать не могу без тебя.
Застрела я в клетке, в оковах любви.
Нет сил возвратиться и нет сил уйти.
Пытаюсь взлететь и падаю вновь.
О, как жестока бывает любовь!
Она не жестока, глупые мы:
Во что превратили чувства свои!
Дышали и пели мы в унисон.
Остался от этого тихий наш стон.*

Наталья ШИНКАРЕНКО,
студентка группы П-61

СТУДЕНТСЬКІ АНЕКДОТИ

Кореспондент обласної газети вирішив перевірити рівень підготовки студентів. Він задав студентам різних курсів одне питання: «Скільки буде 2х2?».

Ось якими були результати опитування. Першокурсник із упевненістю відповів: «Чотири». Другокурсник витягнув шпаргалку із таблицею множення і потім відповів. Третьокурсник дістав калькулятор і швиденько порахував. Четверокурсник побіг у комп'ютерний клас скласти програму. А п'ятикурсник із обуренням заявив: «Що я – усі константи пам'ятати зобов'язаний?!»

Запитує один студент іншого:

- Ти, звичайно, бачив колесо вагона?
- Звичайно.
- От коли вагон рухається, то колесо, хоч і кругле, все одно стукає. Чому?
- А ти, певно, знаєш формулу площі круга?
- Звичайно: пі ер квадрат.
- Так от, саме той квадрат і стукає!

Знесилений після сесії студент, ідучи в автобусі, повісив собі на руку довжелезний плащ. Біля нього сиділа жіночка. Побачивши, що той ледь стоїть, піднялась і каже:

- Сідайте, а то ви скоро впадете.
- А студент, вказуючи на плащ, каже:
- Та що я, ви ось на Васю подивіться!

РЕВИН ЯР

Наплічник тягнув донизу, ноги вгрузали в замішану десятками берців багнюку, прохолодний вечірній туман, видніючись внизу в долині за деревами, віщував «теплий» нічний прийом біля багаття. З кожним кроком серце билосся частіше, подих не відставав, але їх обох потрібно було стримувати, бо... бо ми йшли «на війну»...

17-20 вересня 2009 р. втретє відбулася молодіжна спортивно-патріотична теренова гра «Ревин Яр», започаткована у 2007 році Спілкою української молоді. У цій триденній іграшкській партизанській війні взяли участь представники всіх молодіжних патріотичних організацій Сумщини: Студентське братство, Молодий Народний Рух, Молодіжний націоналістичний конгрес. І вже вдруге в цих рядах студенти нашої академії, майбутні юристи: **Андрій Рибалко, Кирило Осолік, Олег Колесников, Дмитро Бурнатний та автор цих рядків. До речі, Дмитро Бурнатний (група П-73) був нагороджений за мужність, проявлену «в бою».** Завдання змагань полягає в формуванні та реалізації основ тактики бою, розвідки, маневрування та визначенні кращої команди в ході проведення

теренової гри.

Головним задумом гри є не тільки вироблення навичок тактики бою, здатності захистити себе і оточуючих, швидкого реагування на «небезпечну» ситуацію, володіння ситуацією та керівництва людьми, виховання молоді на патріотичних, історичних та бойових традиціях українського народу, а й вибір такої форми спілкування, яка б зацікавила молодь, викликала бажання до громадської активності в майбутньому, спонукала до практичної дії, навчила організувати себе для суспільно корисної справи.

Нас, близько 80 сповнених ентузіазму чоловік, екіпірованих за останніми «натівськими» стандартами – камуфляжі, берці, саперні лопатки, спальники, каріматки й маса інших дрібничок (але «вагу» цього дріб'язку відчуваєш у

найбільш екстремальний момент), висадили, наче десант під час операції «Буря в пустелі», біля лісу під Могрицею Сумського району, дали в руки мапи і під чітким керівництвом нашого майбутнього генералітету повели «стежинами війни» (єдине, що ми не розмальовували обличчя, як куперівський Чингачук).

Перший день ознаменувався нашою перемогою. Після декількакілометрового марш-кидка ми натрапили на табір супротивника. Як виявилось, червоні (так ми називали команду супротивника за кольором стрічок, що причіплялись на руку, а ми, відповідно, були жовтими) були не готові до нашого приходу. Окрім здобуття перемоги у першому бою, ми захопили прапор.

Розвідка червоних працювала добре – вони дізнались про місцезна-



ходження нашого прапора. Тому, відпочивши у своєму таборі, ми рушили на захист штабдартів. На нас чекав бій.

Проте цього разу Фортуна відвернулася від нас. Переможені, але сильним духом та сповнені ентузіазму, ми пішли до табору, де на нас чекало багаття, теплий чай та

роздуми про стратегію й тактику на подальші неповні півтори доби.

На жаль, ми так і не змогли взяти реванш. Але втішилися словами, сказаними нам перед грою: головне – це перемога над собою. А цю перемогу ми все-таки отримали!

... Два вишикуваних курені завмерли в очі-

куванні. Секунда, друга і – синьо-жовтий прапор замайорів на власноруч змайстрованому флаштоці. Останні слова гімну України тонуть у гучному «Слава Україні!», що заглушається ще більш гучним «Героям слава!» у відповідь.

Над тереном по балках та над болотами стелиться туман, залишений у спокої ліс наповнюється звичною тишею. Вздовж лісу довгою хвилястою лінією тягнувся загін людей, одягнених у хаки. Легка втома дводобового партизанського життя давалася взнаки, але кожен ішов сповнений сил та наснаги, бо повертався з «війни» переможцем: з новими знайомствами, друзями, враженнями та натхненням.

ІТИ ДО КІНЦЯ!



...Очі шукають вершини. Вони постійно намагаються дивитися вперед, хоча голова від втоми вже хилиться донизу. У руці все сильніше стискається пластмаса. Здається, від цього зараз на долоні виступить кров. І хочеться, аби саме так і сталося, щоб хоч на секунду потопити в цьому болі зрадливе виснаження. Втім, лише приємне тріпотіння стяга на сильному вітрі відволікає від цих думок. А ще спогади минулого року: навкруги все доволі знайоме. Та чому ж кожен крок такий важкий? Чому тіло та думки не хочуть слухатися розуму?

18 липня,
7 година ранку

Вирушаємо. Вже кілька хвилин ходи дають змогу відчути, що сонце в питанні спеки милосерд-

ним бути не збирається. Пейзажі Карпат не перестають захоплювати. Так, мальовничості їм не позичати, проте такі чудні та незвичні вони мені, схід-

някові. Близько шести сотень молодорухівців з усіх куточків країни отаборились поблизу Говерли, аби зійти на неї, проте сьогодні це зроблять ли-

ше тридцять. У цей день Україна святкує річницю проголошення державного суверенітету, і, звичайно, очікується традиційне сходження Президента на найвищу гору країни. Що ж, досить символічно.

17 липня

Ніч увібрала все світло й половила небо обіймами неминучого, але вірного своїм правилам часу. Увібрала в себе все світло думок й піднесла до п'яного джерела мрій. Чомусь свідомість прагне забуття і знаходить його у сні. Так легше, так спокійніше. Подалі лиш від болю, що лине з дійсністю. Не прийме, не стерпить забуття лиш твоя земля. Вона пульсує биттям тисяч, мільйонів сердець тих, хто загинув у боротьбі за неї в степах сходу та лісах заходу, у стражданнях голоду від пащі «червоної саранчі», славою лицарів, котрі виступили проти режимів у шістдесятих та дев'яностих роках. Ні, національна пам'ять житиме. Не простимо та не забудемо. Вірю.

18 липня,
12 година дня

В одну мить небо розлилось сірою фарбою. А блискавка, немов ножем,

що виблискує на сонці, тут-таки розірвала це полотно навпіл. Здається, достатньо лиш простягнути руку, щоб відчутти в долоні цей розріз: на рівні твоїх очей зливається небосхил із горизонтом.

Ми зійшли кроків на тридцять донизу, назустріч Віктору Андрійовичу.

– Слава Україні!

– Героям слава! А що, хлопці, чи були вже на вершині? – запитав він.

Навіть зараз у білій вишиванці, як, власне, завжди, має гідний вигляд. Хоча спітніле чоло свідчить, що все-таки не зовсім легким видавалось це сходження для нього. Проте, мабуть, не складнішим, ніж шлях до «владного Олімпу». На жаль, ті, хто все ж туди дібрались, починають жбурляти камінням в тих, хто ще на півдорозі, – це називається «політика почі», славою лицарів, котрі виступили проти режимів у шістдесятих та дев'яностих роках. Ні, національна пам'ять житиме. Не простимо та не забудемо. Вірю.

Але після довгого терпіння українці в 2004 році довели, що мають неабияке почуття власної гідності та можуть дозволити собі таку розкіш, як свобода. Зробили це без кровопролиття, бо мали потужнішу зброю – єдність, помаранчевий символ якої зараз ось тут, на Говерлі, в руках декількох сотень прибічників Президента, якого саме чекають. Їхня віра в нього – його вершина. Віра ж Віктора Андрійовича в свій народ – демократичні здобутки та відродження самоповаги в громадян країни. Це було колись, а зараз розчарування, скажете ви? Напевно, зайвим буде нагадування, що Україна починається з кожного з нас і нам вирішувати її долю. Ми варті кращого. Знаю.

...Йти до кінця, не зраджувати своїм переконанням, не зупинятись на досягнутому і не чекати кращого життя вже завтра – все це притаманно лише сильним. Маємо волю, свою землю, маємо талановиту націю. То що ж нам заважає стати сильними? Чому ж кожен крок такий важкий? Чому сини та доньки України не хочуть слухатися серця та розуму? Невже не можуть? Ні, я вірю: ми все зможемо!